

[Erlandsson.]

nerne ikke har tilsvarende sagkyndig pressio-
on, så vil behovene på institutionerne be-
standig blive begunstigede på bekostning af
behovene uden for institutionerne.

I bemærkningerne til venstres forslag si-
ges, at det tilsigter en bedre udnyttelse især
af de mindre samfundsøkonomiske ressour-
cer igennem adgang for kommunerne til at
benytte de privatpraktiserende tandlæger
og deres klinikker. Man siger, at mange
kommuner i dag tvinges til at indrette tand-
lægeklinikker på skolerne, og at indretning
og driften af disse klinikker i høj grad belæs-
ter de kommunale budgetter. Man siger, at
efterhånden som ordningen bliver udbygget,
får det som konsekvens, at det offentlige
overtager en så stor del af de privatpraktise-
rende tandlægers arbejde, at det vil gå ud
over de øvrige patienters muligheder for at
få behandling. Endelig siger man, at mange
tandlæger må lukke deres klinikker til skade
for kommunens beboere.

Jeg ved ikke, om alt dette er rigtigt,
men der er en tendens i det, som jeg tror
er rigtig, og jeg synes, det er morsomt, at
venstre er kommet frem til så fornuftige
betragtninger. Jeg forstår bare ikke, hvor-
for man vil lægge så stærk vægt på, at det
er de mindre samfunds økonomiske res-
sourcer, der udnyttes dårligt. Vi har bevis
for, at de store samfunds ressourcer, at den
danske stats og alle kommunernes res-
sourcer, udnyttes dårligt igennem den
ordning, man har etableret. Derfor kommer
vi med et forslag om at gøre det hele om,
ikke til noget dårligere eller til noget lige
så godt, men til noget bedre og samtidig
billigere.

Fremskridtspartiets forslag til lov om
børnetandpleje indebærer, at børnene fra
den tidligste alder tilsikres tandpleje, og at
de tilsikres den til den samme øverste
aldersgrænse som efter gældende lov. Vi
mener, at det er forkert, som det er i dag,
hvor børn først, når de kommer i skole,
kommer ind under den virkelige kontrol
med deres tænder og får den nødvendige
behandling, som burde være iværksat længe
før skolealderen. Det er ikke usædvanligt,
at børn i 1. klasse møder op med meget
dårlige tænder. For mit eget vedkommende
har jeg set flere tilfælde med 7 års børn,
der har haft et fuldstændig ødelagt tandsæt,

og det skyldes netop, at omsorgen for
tænderne begynder for sent.

Med de muligheder, tandlægerne har i
dag, ville de allerfleste tandskader kunne
undgås gennem fluorpensling og lakering af
fissurer i tænderne og ved vejledning om
det, som tandlægerne kalder oral hygiejne.
Det betyder sådan noget som, at man skal
holde en ren mund, at man skal sørge for
at børste tænder, og at børnene skal undgå
slik mellem måltiderne.

Fra den gratis undersøgelse af børn hos
praktiserende læger har jeg erfaring for, at
de allerfleste mødre er lykkelige og stolte
over at vise deres børn frem og glade for at
bringe dem til lægen. Og hvis ikke mødrene
kan komme med dem, så kommer fædrene
eller bedstemoderen eller en veninde. Med
det indkaldelsessystem, som vi har fore-
slået i vores bemærkninger, for at børnene
kan komme til tandlæge, mener vi, at dette
fremmøde kan gøres lige så fuldstændigt,
altså op imod de hundrede procent, som det er
med hensyn til skoletandklinikkerne. Der
er i hvert fald én ting, som man undgår, og
det er den forstyrrelse af undervisningen,
som nu finder sted, derved at børnene
kaldes ud, bedst som undervisningen foregår.
Samtidig slipper man for den meget store
fremtidige byrde, som samfundet vil have ved
at vedligeholde de skoletandklinikker, pen-
sionere de skoletandlæger, som bliver over-
flødige, efterhånden som befolkningens tand-
status, når man begynder på et tidligt
tidspunkt, i meget væsentlig grad forbed-
res.

Vi synes, venstre skulle drage konse-
kvensen af sin egen jndstilling til børne-
tandplejen og det økonomiske besvær, kom-
munerne har, gøre sig fri af institutionernes
tyranni og støtte de tandlæger, der fortsat
ønsker deres arbejde placeret blandt de
liberale erhverv med alle de fordele for
samfundet og den enkelte, dette betyder.

Indenrigsministeren (*Egon Jensen*):

Jeg skal forsøge at gøre det meget kort.
Jeg skal i og for sig ikke kommentere frem-
skridtspartiets forslag særlig meget. Det er
blevet vurderet på mange måder og ikke
særlig flatterende. Men må jeg sige én
ting til hr. Erlandsson: jeg har i og for sig
ikke henvist til hr. Bertel Haarder; jeg har
henvist til en fagmand, nemlig Dansk